

Въ петакъ 15-й Юлий Българскитѣ нови волентири пристигатъ до селото Топракъ-Хисаръ, тамъ спаватъ, послѣ са отпиратъ за къмъ селото Кара-Бунаръ; но прѣди да приближатъ, при селото Ебчи са раздѣлятъ на два отдѣла: едни къмъ Кара-Бурунъ за Радие-Махле, а другитѣ за Кара-Бунаръ. Тамъ съ първия дѣлъ бѣше по между Българитѣ и Димитръ Хад. Вълчевъ съ слугата си Вълча, който ималъ за цѣлъ да приближатъ до станцията Радие-Махле, за да изучатъ гдѣ са Черкезитѣ и Турцитѣ, а въ сжищото врѣме да са научи на кждѣ имъ е откаранъ добитѣкътъ (сюрека) (които бѣхъ таквисъ търговци съ сюрека): та прѣди дордѣ нестигнали тамъ до селото Кара-Бурунъ, надъ него отгорѣ ги срѣщнова единъ Българинъ селянинъ на име Диню Петровъ, и имъ расправа, че въ Карабурунъ нѣколко души влѣзли да обиратъ черковата — цигани, што да бързатъ да ги пристигнетъ и олуватъ. Тѣ вогато влѣзли въ селото, видѣли ги че бѣгатъ, а пакъ малко прѣди тѣхъ отиналъ Бачо Драго Говедарена тамкашиинъ да ги гони, когото убили циганитѣ и го заварили още мърдакъ като придалвалъ духъ. Българитѣ ядосани, пуствали се подиритѣ имъ и ги убили въ лозята, а други оттѣхъ се скрили подъ моста на желѣзницата: та ги съзиратъ и тѣхъ убиватъ, зематъ имъ пушкитѣ и ги прѣдаватъ на Командири си руски офицеринъ, който ги похвалялъ, а най-много забѣлѣжилъ слугата Вълча съ отличие на юпачеството му и пьргавината въ дневникѣтъ си. А кигато се мѣрили да отиватъ за Радие-Махле, дало се сигналъ отъ поставенитѣ по върховетѣ на лѣговетѣ стражи за обаждане на бѣгъ; та офицерена не ги распустналъ да отидатъ за станцията, а се върнали и събрали съ другия отдѣлъ.

Другия отдѣлъ като билъ са отпиралъ за с. Карабунаръ, на пхта си срѣщналъ безчисленното плѣчище на турския Сюлейманъ паша на срѣща си и Родминистра М..... не имъ далъ да хвъргатъ срѣщу тѣхъ, като имъ казалъ да пазятъ мрътва стража т. е. съгледателство съ тишина. Въ това врѣме едниъ отъ българитѣ Анастасъ П. Тачевъ са наказва съ плѣсница за невниманието на заповѣдта въ